

[Socialministeren.]

byggeri fortsat her i landet, men der har været en stagnation i byggeriet, som har givet sig udslag i, at vi i år har kunnet se, at der var et mindreforbrug på 45 mill. kr. Hvad der vil ske til næste finansår, er umuligt at vide.

Til hr. Wilhjelm vil jeg yderligere sige, at i de 3.600, man taler om der skal afskediges, er de 700, som er beregnet det første år, inkluderet.

Der blev også stillet spørgsmål om, hvorvidt de nyuddannede, der kommer her til sommer, vil være i stand til at få arbejde. Hertil kan jeg sige, at dette ansættelsesstop, der er tale om, vil vel ikke komme til at betyde, at institutioner, som får vakance på grund af, at en af de ansatte bliver syg eller holder op med at arbejde, og som derved kommer ned under de normeringstabeller, som vil blive brugt, ikke kan få ansat nye folk. Herved kommer det ind i billedet, at mange af de nyuddannede vil kunne få ansættelse i institutioner, hvor der er vakance af en eller anden grund, og desuden kommer der jo trods alt også nye institutioner, hvor der vil ske ansættelse af de nyuddannede pædagoger.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg skal ikke gøre så mange bemærkninger til hr. Christophersen, men dog fremdrage et enkelt punkt.

Hr. Christophersen nævnte endnu en gang mine udtalelser under andenbehandlingen af finanslovsforslaget den 10. marts i år og sagde, at venstre havde måttet forstå disse udtalelser således, at man godt kunne ændre lærernes tjenestetidsaftale. Jeg forklarede det for hr. Christophersen mange gange, men jeg tror, at det i anledning af de fangede bemærkninger er nødvendigt at gøre det igen, og jeg tror, jeg skal gøre det grundigt.

Jeg sagde ved denne andenbehandling den 10. marts følgende — det står i Folketingstidende 1974-75, 2. samling, sp. 1446 ff.:

„Den anden type af normer vedrører personalets ansættelsesvilkår; jeg kan som eksempel nævne arbejdstidsreglerne. Disse regler kan ændres efter en særlig procedure, der er fastlagt i tjenestemandsløvgivningen. Denne procedure går ud på, at der skal søges gennemført aftale om ændring af disse

løn- og ansættelsesvilkår, og kun hvis en sådan aftale ikke kan indgås, er finansministeren henvist til at nå en løsning gennem fremsættelse af særligt lovforslag.“

Og så kommer jeg med en bemærkning om et forslag fra hr. Glistrup om at fastsætte ændringer på disse områder:

„Derfor vil jeg ganske kort sige, at for denne anden type af standarder og normer, som jeg har nævnt, indebærer fremskridtspartiets forslag således et groft indgreb i de offentligt ansattes rettigheder.“

Jeg tør sige, at der blev sagt fra ved den lejlighed. Det blev gjort lysende klart, at der var tale om aftalestof, og det blev gjort lysende klart, at kom man ikke igennem med en aftale, hvad man selvfølgelig ikke gør, når man stemmer ind på finansloven det færdige forhandlingsresultat, så måtte regeringen vende tilbage til folketinget med et lovforslag.

Med hensyn til det af hr. Christophersen stillede ændringsforslag til det af hr. Lysholt Hansen m. fl. fremsatte dagsordensforslag skal jeg kort sige, at dette forslag kan jeg ikke anbefale til folketinget stemmer for. Vi vil naturligvis bestræbe os på, som enhver regering formentlig vil det, i videst mulig udstrækning af holde vore udgiftsforslag inden for de reserver, der er stemt ind på finansloven. På den anden side ved tinget jo, at vi stiledede nogle forslag til reserver, som blev stemt ned. Dette problem har også været drøftet under de forhandlinger, som vi har haft med en række partier og de partier, der står bag forliget, og fra dem blev det tilkendegivet, at man ikke forlods ville afvise de forslag, som disse reserver skulle dække. Man ville heller ikke forlods tilslutte sig dem, men regeringen kunne komme med sine forslag, og så måtte et flertal i folketinget bestemme disse forslags skæbne; man ville tage stilling fra sag til sag, og den ret for regeringen, der ligger heri, ønsker vi at fastholde.

Derudover skal jeg til hr. Christophersen kort sige, at jeg ikke er enig i vurderingen af de foreslåede besparelser. Jeg kan trygt sige, at de ikke er af nogen ringere karat end adskillige af de besparelsesforslag, som den tidligere regering stillede, og jeg er heller ikke enig i hr. Christophersens regnestykke og endnu mindre i det regnestykke, som hr. Svend Andersen (Rosk. a.) opstillede.